

I. Az AB panasz benyújtása a 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdés vonatkozásában

1. Az indítvány benyújtása

A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által 2020. október hó 20. napján kihirdetett 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletében az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó jogi képviselő által felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához az előterjesztéshez nyitva álló határidőn belül. A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet megtagadta a Kp. 118. § (2) bekezdésre hivatkozva és a végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján kizárta annak felülvizsgálatát.

2. A panasz benyújtásának érdemi indoklása

A Kúria által hozott Kfv.II.37.095/2021/2. számú a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzése a **Kp. 116. § d) pont** hivatkozással alaptörvényellenes, tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakra miszerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”

E cikk az eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve, a bírósághoz fordulás joga, a fegyverek egyenlősége és a jogorvoslathoz való jog, amelyek további részjogosítványokra bonthatók.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 116. § d) pont kodifikálása véleményem szerint alaptörvényellenes, mivel az sérti az ügyfél alapjogát a tisztességes eljáráshoz való jogot a tekintetben, hogy az ügyfél jogbiztonsága és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben deklaráltak nem valósulhat meg azáltal, hogy a jogszabály kizárja a felülvizsgálat visszautasítása elleni fellebbezést, felülvizsgálatot. [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998., 182., 186.]

A fellebbezés és felülvizsgálat intézménye egy olyan jogorvoslat, amelyet nem csak az Alaptörvény biztosít a XXVIII. cikk (7) bekezdésben, de alacsonyabb szintű jogszabályok is biztosítják.

A Kúria az indítványozóval szemben olyan érdemi döntést hozott, mellyel az indítványozó jogát – *a művelődéshez való jogot* – és jogos érdekét – hallgatói jogviszony helyreállítása, a 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet felülvizsgálattal biztosított jogorvoslat – sérthette azáltal, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmének megtagadási végzése ellen az alkalmazott és támadott jogszabályi rendelkezést – *Kp. 116. § d) pont* – alkalmazta ezáltal elzárva az indítványozó alapjogától a tisztességes eljáráshoz való jogtól XXVIII. cikk (7) bekezdés a végzés, mint a bírói döntés egyik intézménye elleni felülvizsgálatból.

A közigazgatás tevékenységével szembeni bírói jogvédelem része a jogorvoslathoz való jognak, amit az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése mond ki. Az Alkotmánybíróság az alanyi kör tekintetében kimondta, hogy *mindenkinek joga van jogorvoslattal élni olyan döntéssel szemben, amely az ő jogát vagy jogos érdekét sérti* [17/2018. (X. 10.) AB határozat, 25/2018. (XII. 28.) AB határozat]

Az indítványozó véleménye szerint a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által hozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletének meghozatala során a bíróság anyagi és eljárásjogi szabályt sérthetett, ezáltal a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való jog is sérülhetett, amelynek helyreállítását, orvoslását a Kúriának az indítványozó felülvizsgálat kérelem benyújtásával orvosolnia kellett volna.

Ezzel szemben a Kúria sem kiegészítésre sem hiánypótlásra nem hívta fel az indítványozó jogi képviselőjét, pedig erre törvényi lehetősége lett volna a Kúriának.

Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége" (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]).

Összegezve a Kúria által hozott Kfv.II.37.095/2021/2. számú a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzése elleni felülvizsgálat kizárását a Kp. 116. § d) pont teszi lehetővé, de azonban ez a jogszabály alaptörvény-ellenes, mivel sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát XXVIII. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy cikk az eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a jogorvoslathoz való jog, amelyek további részjogosítványokra bonthatók.

Ugyanakkor a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének megtagadását akként utasította el, hogy felhívta volna az indítványozó jogi képviselőjét hiánypótlás vagy kiegészítés benyújtására, amely szintén a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogbiztonság megsértését is jelentheti.

Ennek vonatkozásában kérem, hogy az alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria által hozott Kfv.II.37.095/2021/2. számú a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzésének és a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzése elleni felülvizsgálat kizárását legitimáló Kp. 116. § d) pont alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg, valamint kötelezze a Kúriát új eljárás lefolytatására.

Az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikke értelmében mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság méltányosan, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogaival és kötelességeivel kapcsolatos jogvitájában. Az Alaptörvény pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el. Ezen kötelezettségeinek próbált meg eleget tenni a magyar jogalkotó, mikor a perrendtartás szabályai közé illesztette a tisztességes eljárás követelményét.

A tisztességes eljárás az eljárási igazság érvényre juttatását szolgálja és a jogállami normáknak eleget tevő eljárás lefolytatására ad lehetőséget, de önmagában nem elégséges ahhoz, hogy az eljárás eredménye minden esetben helyes legyen, ezért biztosítják a jogorvoslati jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés.

Gadó Gábor rámutat, hogy a perrendtartások a tisztességes eljárás elvével magának az eljárásnak az igazságosságát biztosítják. Az eljárási igazságosság főbb tartalmi elemeiként pedig a jogbiztonság elvének megfelelő szabályozást, a bíró független (pártatlan) eljárását, a felek önrendelkezési jogának figyelembevételét, illetve az eljárás szereplői között az előnyöknek és a hátrányoknak a kölcsönösségen alapuló tisztességes és méltányos elosztását említi [Gadó Gábor: Az eljárási igazságosság a polgári perben, Magyar Jog, 2000/1, 18-19.]. A tisztességes eljáráshoz kapcsolódóan tehát a bíróság legfőbb kötelezettsége, hogy az eljárása összhangban legyen a perrendtartás alapelveivel.

Az Alkotmánybíróság több határozatában vizsgálta a tisztességes eljárás elvét [az Alkotmánybíróság gyakorlatáról lásd részletesen: Trócsányi László (szerk.): A Mi alkotmányunk - Vélemények és elemzések Magyarország Alkotmányáról, Complex, Budapest, 2006, 376.], mely alapján leszögezhetjük, hogy a tisztességes eljárás elve nem egy abszolút elv, mellyel szemben más mérlegelhető jog vagy elv nem létezhet, hanem sokkal inkább egy eljárási garancia, mely az egyes tartalmi elemeinek érvényesülése kapcsán létezik. Mindebből következően a tisztességes eljárás elvének érvényesülése minden esetben egyedileg vizsgálható és csak az eset összes körülményének mérlegelésével dönthető el, hogy az eljárás tisztességes volt-e, avagy sem. [Vö. Bakos Kitti: A tisztességes eljáráshoz való jog a jogágak határán, De iurisprudencia et iure publico - Jog- és Politikatudományi Folyóirat, 2011/2.]

A [REDACTED] Egyetem Felülbírálati Bizottsága (továbbiakban FB) az indítványozó hallgatói jogviszonyát 2016. augusztus hó 23. napján a TH/1152-5/2016 számú határozatával megszüntette azzal az indoklással, hogy a *mozgástanulás és szabályozás* tárgy abszolválásának feltétele minden esetben 60%-os eredmény elérése volt.

Az indítványozó a FB határozatát határidőn belül megtámadta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, amelyben a bíróság 2017. július hó 13. napján kihirdetett 12.K.30.063/2017/21. számú jogerős ítéletében a FB TH/1152-5/2016 számú határozatát hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte a pervesztes felet.

A FB 2017. szeptember hó 12. napján a TE/TTO/661-9/2016. sz. végzéssel az új eljárás lefolytatását a Ket. 32. § (1) bekezdésre hivatkozva felfüggesztette.

A Ket 32. § (1) bekezdése értelmében az eljárás csak abban az esetben függeszthető fel, amennyiben az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik. A biomechanikai tanszék az egyetem része, vagyis az más szerv hatáskörébe nem tartozik és más hatósági szervnek sem minősül.

Ennek értelmében a FB törvénysértő és jogszabályba ütköző döntést hozott és e végzés ellen fellebbezésnek helye nem volt.

A FB alaptörvény-ellenes a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével jogszabályba ütköző intézkedéssel hozta meg a TE/TTO/661-9/2016. sz. végzését, amely az eljárás elhúzódsához vezetett, amely ugyancsak alaptörvénybe ütközött és sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot az alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése értelmében azáltal, hogy a **Ket. 33. § (1) bekezdésében** meghatározott 21 nap ügyintézési határidőt jóval túllépte.

A FB 2018. január 10.-én a TE/TTO/16/2018. sz. határozatával az eljárás felfüggesztését megszüntette és az eljárás lefolytatását megkezdte, majd 2018. február 6.-án a TE/TTO/16-2/2018 sz. határozatával a korábban meghozott TH/1145/K/2016. sz. hallgatói jogviszonyt megszüntető határozatát helyben hagyta.

Az indítványozó a FB által hozott TE/TTO/16-2/2018 sz. határozatát ismételten megtámadta és a FKMB 2018. december 13.-án kihirdetett 20.K.31.553/2018/36. sz. jogerős ítéletében rögzítette, hogy az alperes a Ket. 39. § (1) bekezdése értelmében az alperes nem tett eleget az FKMB 12.K.-s ítéletben rögzítetteknek és TE/TTO/16-2/2018 sz. határozatát hatályon kívül helyezte valamint új eljárás lefolytatására kötelezte ismételten a FB-ot immár a 2016. évi CL törvény alapján tegyen eleget az FKMB 12.K.-s ítéletben foglaltaknak.

Az FB a soron következő, 2019. június hó 20. napján tartott ülésén vette ismételten napirendre a felperes hallgatói jogviszonyának megszüntetésével kapcsolatos ügyet, amivel ismételten immáron többszöri alkalommal megsértette az indítványozó alapjogát a tisztességes eljáráshoz való jogát [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] a tekintetben, hogy a bíróság a 2016. évi CL törvény (Ákr.) alapján kötelezte a FB-ot az új eljárás lefolytatására.

A Kp. 97. § (1) bekezdése értelmében az új eljárás lefolytatását a jogerőre emelkedést követő napon kellett volna megkezdeni az alperesnek a Kp. 97. § (3) bekezdés rendelkezése alapján az Ákr. 50. § (2) bekezdésének c) pontja irányadó, amely 60 nap ügyintézési határidőt biztosít.

Az Alaptörvényben biztosított mindenkinek a joga ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék (XXIV. cikk). Az ügyek tisztességes módon, illetve észszerű határidőn belül való intézésének összhangban kell lenniük egymással, ugyanis a hatósági ügy gyors elintézése nem mehet a tisztességes, a minden törvényi előírásnak megfelelő eljárás rovására, nem veszélyeztetheti a bizonyított tényeken alapuló jogtisztá döntés meghozatalát. Az Ákr.-ben az eljárási határidők és azok megtartása kötelezettségének szabályozása az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményét szolgálja.

Mіндеzeken felül a TE/TTO/418-3/2019. sz. határozatban foglaltak 80 %-ban megegyezik a hatályon kívül helyezett TE/TTO/16-2/2018 sz. határozatban előadottakkal továbbá a TE/TTO/418-3/2019. sz. határozat a 2014/2015 I. félév körülmények tisztázását a hatályon kívül helyezett jegyzőkönyvvel próbálta orvosolni (TE/TTO/418-3/2019. 4. oldal utolsó sor) vagyis az új határozatban a hatályon kívül helyezett határozatok szövegezései ismerhetők fel. Továbbá két jogerős hatályon kívül helyező és megsemmisítő ítélet ellenére, amely halasztó hatályú a FB az indítványozó hallgatói jogviszonyát még ideiglenes jelleggel sem állította vissza, amely sértette az indítványozó művelődéshez, oktatáshoz való jogát az Alaptörvény XI. cikk (1) bekezdése értelmében.

Összegezve a ██████████ Egyetem Felülbírálati Bizottsága által meghozott valamennyi hallgatói jogviszony megszüntető határozatok a tisztességes eljáráshoz való jog és az abból fakadó jogbiztonság megsértésével kerülhettek meghozatalra, ezáltal az első fokú bíróság az ítéletét egy alaptörvény-ellenes határozatok alapján hozta meg.

A FB eljárását az indítványozóval szemben alapjogai megsértésével a tisztességes eljáráshoz való megsértésével folytatta le, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a ██████████ Egyetem Felülbírálati Bizottsága által meghozott valamennyi hallgatói jogviszony megszüntető határozatokat alaptörvény-ellenes meghozataluk vonatkozásában állapítsa meg alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

II. Az AB panasz benyújtása a 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdés vonatkozásában

1. A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által hozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panasz érdemi indoklása

Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által hozott 12.K.701.793/13. számú ítélet ellen a Kúriára beadott és elutasított felülvizsgálati kérelemmel a jogorvoslatát kimerítette, illetve közigazgatási eljárásban a fellebbezésre, másodfokú eljárásra nincs lehetőség.

Az indítványozó az AB panasz I. pontban előadottakkal megállapítható, hogy 12.K.701.793/13. számú ítélet meghozatalát két peres eljárás előzte meg, amely eljárás során rendre hatályon kívül helyezték és megsemmisítették az ellenérdekű fél határozatait, eljárási hibákra hivatkozva valamint, hogy a határozatok meghozatala során nem tett eleget a kötelezettségeinek illetve nem kellően alapos vizsgálattal – minden kétséget kizáróan – hozta meg döntését az ellenérdekű fél.

Az ellenérdekű fél egyik megismételt eljárásában sem tudta bizonyítani a ponthatárok leszállítását, az indítványozó bejelentéseinek kivizsgálását, továbbá az indítványozó vizsgálatainak számát és mértékét, amely utóbb a tanúvallomásból kiderült az indítványozó igaza a vizsgaszámokkal kapcsolatban.

A FB az utolsó eljárás során TE/TTO/418-3/2019. sz. határozat akként hozta meg, hogy határozatának tartalma 80%-ban megegyezett az ezt megelőző két hatályon kívül helyezett és megsemmisített határozatának tartalmával valamint a határozatában szintén egy jogerős ítélettel megsemmisítésre került jegyzőkönyv tartalma alapján folytatta le az eljárást és próbált bizonyítást és következtetéseket levonni.

A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium előtt 12.K.701.793/2020. sz. folyt eljárásban az indítványozó több ízben hivatkozott az ellenérdekű fél rosszhiszemű és tisztességtelen eljárására a közigazgatási hatósági eljárás során, de a bíróság ezt figyelmen kívül hagyta, holott az ítéletben erre kitér, de érdemben azt nem bírálta el.

Az indítványozó a közigazgatási peres eljárás során a **2020. szeptember 14-én kelt előkészítő iratban jelezte** és ehhez csatolta a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő **33.P.20.882/2020 ügyszámában** az alperes jogi képviselő által tett nyilatkozatát, amely tartalma alapján az alperesi jogi képviselő már jóval előre tisztában lehetett az ítélettel. Az alperesi jogi képviselő a polgári peres eljárásban tett ellenkérelmének **4. oldal 5. bekezdésében** azt állította, „*A jelenleg is folyamatban lévő közigazgatási eljárásban a bíróság dönteni fog az alperesi határozat jogszerűségéről*”

Szintén az ellenkérelem **3. oldal utolsó bekezdésében** írta az alperesi jogi képviselő, hogy hogy sem a közigazgatási peres eljárásokban sem pedig a polgári peres eljárásban nem volt kétséges az, hogy az alperes felperes hallgatói jogviszonyát jogszerűen szüntette meg. Az alperes jogi képviselője ezen kijelentése azért is aggályos, mivel 2020. szeptember hó 14. napján kelt ellenkérelmében írja le ezeket az állításokat, ezzel szemben a közigazgatási peres eljárás csak 2020. október 20. napján fejeződött be.

Miután az indítványozó felhívta ezekre a Tisztelt Bíróság figyelmét, jelezte, hogy véleménye szerint az alperes más bírósági eljárásokban benyújtott érdemi ellenkérelmeiben olyan állításokat fogalmazott meg, melyek merőben aggályosak lehetnek a tekintetben, hogy azok dogmatikai tartalmuk is arra utalhatnak, hogy az alperes egy folyamatban lévő peres eljárásról egyfelől úgy nyilatkozik, mintha az kedvező ítélettel fogna lezárulni az alperes részére, másfelől pedig ezen alperesi állítások a bíróság függetlenségének kérdését is felvethetik. Ezért az alperes ezen kijelentései mellett a bíróság csak is felperes javára dönthet, hiszen amennyiben a bíróság felperes keresetét elutasítaná, azzal felperes feltételezéseit igazolná, ezzel csorbíthatva a tisztességes eljáráshoz való jogot, melyet Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikke és XXVIII. cikkelye biztosít.

2. Az ítélet indoklásának alaptörvényellenessége

[48] 1/2011 KK-véleményre való bírói hivatkozás támassza alá felperes eljárásjogi szabálysértésre való hivatkozását ez az Ákr. 50§. Az ügyintézési határidő túllépése, a határidő lejárt utáni első testületi ülésére az ügy nem vétele.

[50] A bíróság maga hivatkozza az Nftv 57. § (6) bekezdését, amely az Ákr. használatát mondja ki.

[53] A bíróság iratellenesen az új Nftv.-re hivatkozik, holott a peres eljárásban bizonyítást nyert felperes 3 tárgyfelvételi lehetősége 9 vizsga lehetőséggel ez pedig ellentétes a hivatkozott Nftv-vel.

[57] A 20. k tanács érdemben nem vizsgálta az alperesi határozatot, azt csak kizárólag eljárási jogszabálysértésre figyelemmel szüntette meg. Tehát akkor a bíróságnak figyelembe kellett volna vennie felperes jelen eljárásban tett nyilatkozatát a 2017. szeptember 12.-én meghozott jogellenes alperesi végzés vonatkozásában, mivel e végzés a 12. K ítélet után keletkezett és a bíróság saját maga kodifikálta ítéletében, hogy a 20.K érdemben nem vizsgálta az alperesi határozatot.

[60] A bírói indoklás miszerint az alperesi eljárásra az Nftv 57. § (6) bekezdése nem vonatkozott az alperesre ellentétes a [50]-ben foglaltakkal.

A bíróság itt hivatkozik a 20.K tanács iránymutatása szerinti megállapításokra, míg az [57]-ben hivatkozott, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a 20.K tanács ítéletének felülvizsgálatáról és az abban foglalt megállapításokról. A 20.K tanács egyértelműen meghatározta az alperesnek az Ákr. szerinti ügyintézésnek ellenére a bíróság megállapította jogellenesen, hogy az Ákr. szerinti lefolytatás csak a jegyzőkönyv elkészítésére vonatkozik, vagyis a bíróság mégis felülbírált és értelmezte a 20.K tanács döntését jog és hatáskör hiányában. A bíróság felperes alperes Alaptörvényi sértését nem találta alaposnak vagyis a bíróság e körben az AB-hoz kellett volna forduljon iránymutatásért e helyett alaptörvényi kérdésben önhatalmúlag, önkényesen dönthetett.

[61] A bíróság jogellenesen a jogszabályi hierarchiának ellentmondóan egy alacsonyabb jogszabályt vett alapul annak megállapítása érdekében, hogy az alperes az eljárási határidőket megtartotta. A bíróság az egyetem SZMSZ szabályzatát vette alapul egy magasabban lévő törvény az Ákr. helyett, amelynek 50. § egyértelműen és világosan kodifikálja az eljárási határidőket. Megállapította a bíróság, hogy az alperes nem vette napirendi pontra felperes ügyét a 2019. február 20.-i ülésen, vagyis az Ákr. 50. § (7) bekezdését abszolúte megsértette alperes, vagyis a bíróság saját maga állapította meg azt, hogy az alperes nem vette napirendre felperes ügyét ennek ellenére a [62]-ben megállapításra került, hogy az alperes nem követett el eljárási szabálysértést. Bírói megállapítás ellentétes az Ákr. 50. §. (7) rendelkezésével. Az Ákr. 50. § (7) bekezdése világos és egyértelmű „*Ha a hatóság testületi szerv, a hatáskörébe tartozó ügyben az ügyintézési határidőn belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen határoz.*”

Ennek értelmében az alperesnek felperes ügyét 2019. február 14.-e utáni legelső testületi ülésén kellett volna lefolytatni azt elbírálni, nem pedig az egyetem belső szabályai szerinti szociális, kreditelismerési, kollégiumi felvételi ügyekkel foglalkozni és azokat előre venni már csak a jogi hierarchia végett is.

Az Alaptörvényben biztosított mindenkinek a joga ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék (XXIV. cikk). Az ügyek tisztességes módon, illetve észszerű határidőn belül való intézésének összhangban kell lenniük egymással, ugyanis a hatósági ügy gyors elintézése nem mehet a tisztességes, a minden törvényi előírásnak megfelelő eljárás rovására, nem veszélyeztetheti a bizonyított tényeken alapuló jogtiszta döntés meghozatalát. Az Ákr.-ben az eljárási határidők és azok megtartása kötelezettségének szabályozása az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményét szolgálja.

E bekezdésben iratellenesen került megállapításra a 2020. február hó 20. napján tartott FB ülés, amelyről az eljárás során az alperes nem hivatkozott, sem pedig erre vonatkozó adat nem merült fel, mivel az alperesi beadványok nem tartalmazták a 2019. február 20.-án megtartott FB ülést.

[63] A bíróság az Ákr. 86. § rendelkezése helyett az egyetemi jogorvoslati szabályzatát fogadta el, vagyis a jogi hierarchiának nem megfelelően egy alacsonyabb szintű jogszabályt. Az Ákr. 86. § alapján felperest postai úton értesíteni kellett volna. A bíróság megállapította, hogy az alperes a postai borítékra az ügyszámot nem tüntette fel, de a bíróság vélelmezte – *vagyis nem térszerű, nem objektív megállapítás alapján vonta le a következtetéseket és állapított meg* – a postaboríték alperesi fél meghívójának tartalmát. A bíróság felperes észrevételét iratellenesen és jogellenesen a Kp. 43. § (1) bekezdés alapján kereset kiterjesztésnek minősítette, holott felperes a jegyzőkönyv vonatkozásában kereseti kérelmet nem terjesztett elő. A jegyzőkönyv kiadásának hiánya súlyos eljárásjogi szabálysértés és ezért minősíthette a bíróság kiterjesztett kereseti kérelemnek, hogy az alperes mentesülhessen az újabb eljárásjogi szabálysértés alól. E körben a bírói minősítés jogellenes és önkényes lehetett az iratellenesség mellett.

[64] A bíróság itt hivatkozott a 20.K-s eljárás iránymutatásának figyelembevételére annak ellenére, hogy az [57] bekezdésben hivatkozott, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a 20.K tanács ítéletének felülvizsgálatáról és az abban foglalt megállapításokról.

[66] A bíróság megállapította, hogy az alperes a diszkrimináció körében a tényállás tisztázási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget. Tehát a 12.K-s ítéletben megfogalmazott iránymutatások teljesítését nem végezte el, ennek ellenére felperes keresetét a bíróság alaptalannak találta.

[67] Iratellenesség az eljárás során a belső vizsgálatokról felperest nem tájékoztatta a bíróság, azokról készült dokumentációkat felperes elé nem tárták.

[68] A bíróság ugyan csak iratellenesen juthatott megállapításokra és fogalmazhatta meg indokait az ítéletben. 2019. január 26.-i FB ülésre hivatkozva állapította meg [REDACTED] által történő felperes lejelentkeztetését. Továbbá a bíróság megállapította, hogy az alperes [REDACTED] 2019. január 26.-án tett nyilatkozata alapján megfelelően tisztázta a május 29-ei vizsga körülményeit. A 20.K tanács a 2019. január 26.-i jegyzőkönyvet semmisítette meg így az arra való hivatkozás ipso iure, jogellenes, vagyis a bíróság az alperes jogellenes megállapítását jogellenesen állapította meg.
A bíróság megállapította, hogy felperesnek 2019. május 29.-én valóban volt egy sikertelen vizsgája. Felperes 2019. május 29.-én nem vizsgázott utolsó vizsgája 2016. június 1.-jén volt.

[73] A 12.K ítélet iránymutatása és felperes kereseti kérelme illetve tényállásai nem arra vonatkoztak, hogy mely hallgatók kaptak 50% alatt elégségesnél jobb érdemjegyet, hanem arra, hogy 60% alatt kaptak hallgatók elégséges érdemjegyet elégtelen helyett.
A bíróság paradoxonba kerül önmagával, mivel megállapította, hogy az alperes azzal, hogy e körben nem tett eleget teljesen körűen tisztázási kötelezettségének ez nem hatott ki az ügy érdemére ezért az alperes azt kellően tisztázta feltárta.

[76] A bíróság az iratellenesség mellett tévesen állapította meg, ezáltal vont le téves következtetéseket annak vonatkozásában, hogy felperes alaptalanul hivatkozott az általa megjelölt tanulók vonatkozásában ért jogsértésre mivel az alperes olyan bizonyítékot csatolt, amely előírta, hogy a 2016-os szemeszterben a vizsga abszolválásához elég volt csak 50% elérése.

Felperes hallgatói jogviszonyát 2016. augusztus hó 23. napján azzal az indokkal szüntették meg, hogy a kérdéses tárgyból minden esetben 60%-ot kellett elérni az abszolváláshoz. Az eljárás alatt nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy valóban 50%-os ponthatár kellett volna a tárgy abszolválásához mivel az alperes a polgári peres eljárás során – *amely 2019 szeptember hó 4. napján fejeződött be* – a ponthatárokra vonatkozó előírásokat nem tudta bizonyítani, vagyis a bíróság iratellenesen egyben önkényesen állapíthatta meg az 50%-os ponthatárok validságát. Továbbá a bíróság nem objektíve igazolható bizonyítékokra, hanem feltételezésekre alapozva hozta meg e bekezdésben foglaltakat.

[77] A bíróság a polgári I. és II. fok ítéletének rendelkezését másolta be ez pedig felvetheti a jogellenességet és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét azáltal, hogy a bíróság nem saját maga által hozott önálló döntést, és állapította meg az e bekezdésben foglaltakat, hanem egy másik bíróság által meghozott döntéssel kívánt érvényt szerezni megállapításra jutni, mely döntés ellen felülvizsgálati eljárás van folyamatban.

A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által hozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet alaptörvény ellenes lehet azáltal, hogy olyan határozatban foglalt feltételezések és nem kellő alaposággal eljáró vizsgálati eredményekre mondta ki a bíróság az indítványozó hallgatói jogviszonyának jogszerű megszüntetését, amely határozat meghozatalát megelőző vizsgálatok

lefolytatása is már az Ákr. és a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésével került lefolytatásra.

A bíróság az ítélet [60] bekezdésében maga állapítja meg, hogy a FB alaptörvényi sértését nem találta alaposnak vagyis a bíróság e körben az AB-hoz kellett volna forduljon iránymutatásért e helyett alaptörvényi kérdésben önhatalmúlag, önkényesen dönthetett, vagyis hatáskörét túlléphette az alaptörvényellenesség kérdésében is.

A tisztességes eljárás elvének érvényesülése minden esetben egyedileg vizsgálható és csak az eset összes körülményének mérlegelésével dönthető el, hogy az eljárás tisztességes volt-e, avagy sem. [Vö. Bakos Kitti: A tisztességes eljáráshoz való jog a jogágak határán, De iurisprudentia et iure publico - Jog- és Politikatudományi Folyóirat, 2011/2.]

A bíróság ezzel szemben nem vizsgálhatta meg az eset összes körülményeit, ennek pedig ékes bizonyítéka az indítványozó jelen AB panaszában leírt történések, melyeket ugyanúgy előadott a peres eljárások során.

Feltételezhetően nem véletlenül kerültek hatályon kívül helyezésre és megsemmisítésre a [REDACTED] Egyetem Felülbírálati Bizottság által hallgatói jogviszony megszüntetése körében hozott valamennyi határozatok, mivel e határozatok meghozatala során hiányzott a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése azáltal, hogy minden esetben jogerős ítélet mondta ki az eljárási hibákat.

Az indítványozó álláspontja, hogy amennyiben egy eljárás lefolytatása során hibák keletkeznek és ezen hibákat a bíróság ítélettel alátámasztja, akkor jogosan kell beszélnünk, merülhet fel a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése.

A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium által hozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítéletben pedig látható az iratellenes megállapítás, az indoklások ellentmondásai, ami akár egy bírói önkényességet is feltételezhet, megvalósíthat. Feltételezve de semmiképp megengedve véleményem szerint az akár esetleges önkényességből pedig a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése is fakadhat.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak megalapozottsága esetén állapítsa meg:

- 1. A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzés;**
- 2. A Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet;**
- 3. A 2017. évi I. törvény 116. § d) pont;**
- 4. [REDACTED] Egyetem Felülbírálati Bizottság határozatainak alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdései valamint a XI. cikk (1) bekezdés vonatkozásában és az Abtv. 41. §-nak megfelelően semmisítse meg, és utasítsa az elsőfokú bíróságot és/vagy a Kúriát új eljárás lefolytatására.**

Budapest, 2021. május 05.

